

TRGOVAČKI SUD 4
U ZAGREBU

PRIMLJENO

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU
REPUBLIKE HRVATSKE

20-03-2019

putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

poštom — neposredno

primj. priloga

pristojba

posl br St-1135/12

Stečajni vjerovnici:

HRVOJE ŠIMIĆ iz Zagreba, Bleiweisova 27 OIB 45735250142

MAJA ŠIMIĆ iz ZAGREB, Frateršćica 60 OIB: 47549266260

NOVABELA GRUPA d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoa 3, OIB:83565636972

zajednička adresa za dostavu pismena

HRVOJE ŠIMIĆ, ZAGREB, Bleiweisova 27
10001 ZAGREB, pp 216

Stečajni dužnik:

DESTILERIJA d.o.o. u stečaju ZLATAR BISTRICA Kolodvorska 4a oib 02267491884

Predmet: ŽALBA PROTIV RJEŠENJA

Dana 08. ožujka 2019. godine na mrežnim stranicama e oglasna sudova objavljeno je Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12-295 od 07. ožujka 2019. godine kojim se odbija zahtjev stečajnih vjerovnika za ukidanjem odluka skupštine vjerovnika koja je održana dana 01. ožujka 2019. godine donesene pod točkama 3., 4., 5. dnevnog reda

Ovime stečajni vjerovnici izjavljuju žalbu protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12-295 od 07. ožujka 2019. godine, koju pobijaju radi bitne povrede materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te bitne povrede parničnog postupka, predlažu ovu žalbu usvojiti ukinuti pobijano Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12-295 od 07. ožujka 2019. godine te vratiti na ponovni postupak prvostupanjskom sudu.

Obrazloženje

Prema izreci Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. St-1135/12 od 27. travnja 2017. godine utvrđene su tražbine stečajnih vjerovnika i to: Maje Šimić, OIB: 47549266260, u iznosu od 3.042.831,21 kn, ARIS 2000 d.o.o., OIB: 06571045637, u iznosu od 1.602.530,50 kn, Novabela grupa d.o.o., OIB: 83565636972, te Hrvoja Šimića, OIB: 45735250142, u iznosu od 3.042.831,21 kn, i izreci Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. St-1135/12 od 20. travnja 2016. godine ispravljeno Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12 od 02. rujna 2016. godine, utvrđena je tražbina Hrvoja Šimića, OIB: 45735250142, Zagreb, Bleiweisova 27 u iznosu od 165.000,00 kn, a prema izreci Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl bt St-1135/12 od 20. travnja 2016. godine osporene su tražbine stečajnog vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d. Zagrebu u ukupnom iznosu od 6.871.786,72 kn te vjerovnika Nava banka d.d. u stečaju u ukupnom iznosu od 5.635.992,25 kn, te je Ugovorom o ustupanju potraživanja od 10. prosinca 2018. godine ARIS 2000 d.o.o. svoje pravomoćno utvrđene

tražbine ustupio u iznosu od 801.625,25 kn za korist stečajnog vjerovnika Maje Šimić, OIB: 47549266260 te u iznosu od 801.625,25 kn za korist stečajnog vjerovnika Hrvoja Šimića, OIB: 45735250142.

U obrazloženju Rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl br Revt-198/17-2 od 10.srpnja 2018. godine odlučujući od reviziji protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br Pž-4782/2016-5 od 24.siječnja 2017. godine kojim je odlučeno o žalbama stečajnih vjerovnika Maje Šimić OIB: 47549266260, ARIS 2000 d.o.o., OIB: 06571045637, Novabela grupa d.o.o., OIB: 83565636972, te Hrvoja Šimića, OIB: 45735250142 protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12 od 12. travnja 2016. godine iznio je pravno shvaćanje cit:

„Revident postavljenim pitanjima problematizira ocjenu suda da se radi o tražbinama za koje postoje ovršne isprave, pozivajući se na odluke sudova u kojima je izraženo načelno shvaćanje da se ovjerena preslika zadužnice ne smatra valjanom ovršnom ispravom na temelju koje bi se mogla tražiti i provesti ovrha u smislu čl. 183. st. 7. Ovršnog zakona (NN 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08, dalje: OZ), jer da svojstvo ovršne isprave ima samo izvornik zadužnice (Rev-2425/13 od 13. listopada 2015.¹, odluke Županijskog suda u Osijeku broj Gž-4058/2013 od 30. srpnja 2015.² i Županijskog suda u Rijeci broj Gžovr-580/2015 od 12. svibnja 2016.³); odnosno odluke u kojima se iznosi shvaćanje da okolnost što je tužitelj raspolagao (i) zadužnicom sama po sebi ne znači da bi sud trebao odbaciti tužbu zbog pravomoćno presuđene stvari (Revt-167/07 od 15. travnja 2008.⁴, odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-1970/10-6 od 19. ožujka 2014.⁵) Prvenstveno,

¹ pravno shvaćanje Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl br Revt 2425/13-2 od 13. listopada 2015.godine: „Dakle, bez obzira na vrstu postupka u kojem ovrhovoditelj prisilnim putem ostvaruje svoju tražbinu, a pri tome se misli na postupak zapljene računa na temelju zadužnice koja ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrši ili sudski postupak na drugim predmetima ovrhe na temelju zadužnice koja ima svojstvo ovršne isprave, bjanko zadužnica, kao posebno sredstvo osiguranja tražbine, mora biti dostavljena u izvorniku, ne u ovjerenoj preslici.”

² stav Rješenje Županijskog suda u Osijeku Gž-4058/2013-2 od 30. srpnja 2015. godine: "Ovaj sud smatra pravilnim takav stav prvostupanjskog suda da zadužnica u pravnom prometu može cirkulirati i pravno djelovati samo kao izvornik, i da ona ne bi mogla biti izdavana u više primjeraka, a kako to proizlazi iz čl. 183. st. 1. Ovršnog zakona, gdje je izričito propisano da se takva isprava izdaje samo u jednom primjerku. Njezine preslike makar bile potvrđene po javnom bilježniku, ne mogu se smatrati valjanim ovršnim ispravama na temelju kojih bi se mogla tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca plateca na drugim predmetima ovrhe iz čl. 183. st. 7. OZ."

³ stav Rješenje Županijskog suda u Rijeci Gžovr-580/2015-2 od 12. svibnja 2016. godine: "Prema ocjeni ovog suda, ovrhovoditelj je bio dužan prije pokretanja predmetnog ovršnog postupka zatražiti od FINA-e njezino vraćanje, a kako to nije učinio, prvostupanjski sud je takav nedostatak bio dužan otkloniti primjenom čl. 109. ZPP-a, u svezi sa čl. 21. st. 1. OZ-a, tj. na način da pozove ovrhovoditelja da u određenom roku dostavi navedenu ovršnu ispravu u zakonom propisanom obliku, sve pod prijetnjom posljedica iz čl. 109. st. 4. ZPP-a."

⁴ stav Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl br Revt 167/07-2 od 15. travnja 2008. godine "okolnost da vjerovnik raspolaže ispravom na kojoj je javno ovjeren potpis dužnika, a kojom ovaj daje suglasnost da se radi naplate tražbine određenog vjerovnika zapljene svi računi koje ima kod banaka, te da se novac s tih računa u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi izravno isplaćuje vjerovniku (čl. 183. st. 1. Ovršnog zakona) ne sprječava vjerovnika da podnesene kondematornu tužbu, kao što je to tužitelj podnio u ovom slučaju, niti je takva isprava osnova za isticanje prigovora presuđene stvari "

⁵ stav Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br Pž-1970/10-6 od 19. ožujka 2014. godine "Okolnost što zadužnica, prema svom zakonskom uređenju u smislu odredbe čl. 183. Ovršnog zakona („Narodne novine" broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08) ima svojstvo ovršne isprave, odnosno učinak pravomoćnog rješenja o ovrši ne znači da se radi o pravomoćno presuđenoj stvari, jer njezino postojanje pravomoćnom sudskom odlukom ne rješava postojanje u njoj upisane tražbine. "

revidentu valja odgovoriti da je takvo njegovo, u reviziji prezentirano shvaćanje, prema kojem se ovjerena preslika zadužnice ne smatra valjanom ovršnom ispravom na temelju koje se može zatražiti ovrha, suprotno shvaćanju koje je Vrhovni sud Republike Hrvatske izrazio u više recentnih odluka (Rev-2183/13 od 13. travnja 2016., Rev-190/13 od 26. travnja 2017., Rev-2377/14 od 12. prosinca 2017., Rev-190/13 od 26. travnja 2017. i Rev-1469/14 od 22. svibnja 2018.) kojima se navodi da „zadužnica ima učinak pravomoćnoga rješenja o ovrsi kojim se zapljuje tražbina po računu i prijenosi na ovrhovoditelja radi naplate (čl. 183. st. 1. OZ), ali i svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamca platca na drugim predmetima ovrhe (čl. 183. st. 7. OZ). Odredbe koje se odnose ovršnu ispravu odnose i na zadužnicu kada se u postupku koristi u tom svojstvu. Niti jedno ograničenje glede primjene zadužnice kao ovršne isprave nije propisano odredbom članka 183. OZ koje bi pred ovrhovoditelja stavljalo veća ograničenja nego što bi to bilo i kada bi se ovrha predlagala na temelju neke druge ovršne isprave, pa stoga ne može sud postavljati veće prepreke nego one koje su određene zakonom. Dakle, kada ovrhovoditelj podnosi prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave - zadužnice, on je dužan postupiti u skladu s odredbama čl. 33. i čl. 35. OZ, ali ni više niti manje od toga nego što je to određeno tim odredbama. S obzirom da je zadužnica ovršna isprava koja nije nastala kod suda pred kojim se traži ovrha, to ovrhovoditelj mora sukladno čl. 33. st. 1. OZ uz prijedlogu za ovrhu, između ostalog, priložiti i zadužnicu u izvorniku ili ovjerovljenom prijepisu. Zato se prema ocjeni ovog suda, bez obzira o kojoj se ovršnoj ispravi radi, ona može uz prijedlog za ovrhu podnijeti u izvorniku (koji je uvijek samo jedan bez obzira o kojoj se ovršnoj ispravi radi, pa u tome zadužnica nije iznimka) ili u ovjerenoj preslici pa i kada je riječ o zadužnici kao ovršnoj ispravi u smislu odredbe čl. 183. st. 7. OZ.”

Žalitelji – stečajni vjerovnici primjećuju da prema članku 183. stavak 7. Ovršnog zakona (Ovršni zakon NN 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08 -dalje u tekstu OZ2008) sada članak 214. stavak 7. Ovršni zakon (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 – dalje OZ2017), su **isprave** koje imaju svojstvo **ovršnih isprava**, i čega proizlazi da zakonotvorac da je želio nedvojbeno bi iskazao da su zadužnice ovršene isprave.

1/ Prema članku 38.d. stavak 2. Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12- dalje u tekstu SZ2012) - smatrat će se da vjerovnik ima pravo glasa, iako je njegova tražbina osporena, **ako postojanje svoje tražbine dokazuje ovršnom ispravom**, osim ako se javnom ili javno ovjerovljenom ispravom ne dokaže prestanak postojanja tražbine, stoga **pravilnom primjenom članka 38.d. stavak 2. SZ2012, stečajni vjerovnik pravo glasa osporene tražbine dokazuje se ovršnom ispravom u stečajnom postupku na skupštini vjerovnika, a ne na ispitnom ročištu jer je predmet raspravljanja ispitnog ročišta prijava tražbina, a ne postojanje pojedinih isprava.**

2/ Kako u spisu Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12 tijekom održane skupštine vjerovnika dana 01. ožujka 2019. godine niti ranije sudu nisu predložene ovršne isprave (ili barem ovjerovljeni prijepisi ovršnih isprava) po stečajnom vjerovniku Raiffeisenbank Austria d.d. u iznosu od 6.871.786,72 zadužnice, i to (bjanko) zadužnici na kojoj je potpis direktora ovjeren po javnom bilježniku Zvonimiru Bartoleku iz Zlatara OV-1518/09, (bjanko) zadužnici na kojoj je potpis direktora ovjeren po javnom bilježniku Zvonimiru Bartoleku iz Zlatara OV-1519/09, (bjanko) zadužnici na kojoj je potpis direktora ovjeren po javnom bilježniku Luciji Popov iz Zagreba OV-4110/11 i (bjanko) zadužnica na kojoj je potpis direktora ovjeren po javnom bilježniku Zrinki Batušić Šlogar iz Sesveta OV-4758/09, to je nejasno na temelju kojih

isprava je sud zaključio da bi stečajni vjerovnik Raiffeisenbank Austria d.d. imao pravo glasa, obzirom su njegove tražbine osporene – to što je u prijavi stečajni vjerovnik Raiffeisenbank Austria d.d. naveo da je svoju tražbinu temelji na navedenim zadužnicama ne znači da je i u posjedu istih, a niti kako je rečeno su predložene sudu, radi čega je radi pogrešnog pravnog pristupa i činjenično stanje pogrešno utvrđeno, da bi vjerovnici većinom glasova donijeli odluke kao pod 3., 4., 5. skupštine održane 01. ožujka 2019. godine

Isto tako obrazloženju pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12-295 od 07. ožujka 2019. godine ne navode se bitni sadržaji predmetnih zadužnica, tko je izdavatelj – dužnik, vjerovnik, na koji iznos glase, slijedom čega je počinjena bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 – dalje u tekstu ZPP).

3/ Kako u spisu Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12 tijekom održane skupštine vjerovnika dana 01. ožujka 2019. godine niti ranije sudu nisu predložene ovršne isprave (ili barem ovjerovljeni prijepisi ovršnih isprava) po stečajnom vjerovniku Nava banka d.d. u stečaju u iznosu od 5.653.992,25 kn zadužnice i to : bjanko zadužnice na kojoj je potpis direktora ovjeren po javnom bilježniku Zvonimiru Bartoleku iz Zlatara OV-5184/10, bjanko zadužnice na kojoj je potpis direktora ovjeren po javnom bilježniku Zvonimiru Bartoleku iz Zlatara OV-5185/10, bjanko zadužnice na kojoj je potpis direktora ovjeren po javnom bilježniku Zvonimiru Bartoleku iz Zlatara OV-1699/09 i to bjanko zadužnice na kojoj je potpis direktora ovjeren po javnom bilježniku Zvonimiru Bartoleku iz Zlatara OV-1700/09, to je nejasno na temelju kojih isprava je sud zaključio da bi stečajni vjerovnik Nava banka d.d. u stečaju imao pravo glasa, obzirom su njegove tražbine osporene – a to što je u prijavi stečajni vjerovnik Nava banka d.d. u stečaju naveo da je svoju tražbinu temelji na navedenim zadužnicama ne znači da je i u posjedu istih, a niti kako je rečeno su predložene sudu, radi čega je radi pogrešnog pravnog pristupa i činjenično stanje pogrešno utvrđeno, da bi vjerovnici većinom glasova donijeli odluke kao pod 3., 4., 5. skupštine održane 01. ožujka 2019. godine

Isto tako u obrazloženju pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12-295 od 07. ožujka 2019. godine ne navode se bitni sadržaji predmetnih zadužnica, tko je izdavatelj – dužnik, vjerovnik, na koji iznos glase, slijedom čega je počinjena bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPPa.

4/ Odluke koje su donijeli stečajni vjerovnici Raiffeisenbank Austria d.d. i Nava banka d.d. a protivili kojima su se stečajni vjerovnici Maja Šimić, OIB: 47549266260, Novabela grupa d.o.o., OIB: 83565636972, te Hrvoje Šimića, OIB: 45735250142 glase

Daje se odobrenje stečajnom upravitelju da preuzme parnicu pred Trgovačkim sudom u Varaždinu broj P-222/2013, te se vjerovnici stečajnog dužnika obvezuju u roku od 30 dana solidarno predumiti iznos potreban za pokriće troškova parničnog postupka u visini od 130.500,00 kuna uplatom na sudski depozit Trgovačkog suda u Zagrebu, a ukoliko vjerovnici u označenom roku ne uplate na račun sudskog depozita iznos od 130.500,00 kuna, smatra se da je skupština donijela odluku da se ne nastavlja ovaj postupak.

Daje se odobrenje stečajnom upravitelju da preuzme parnicu pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu broj P-1181/18, te se vjerovnici stečajnog dužnika obvezuju u roku od 30 dana solidarno predumiti iznos potreban za pokriće troškova parničnog postupka u visini od 61.050,00 kuna uplatom na sudski depozit Trgovačkog suda u Zagrebu, a ukoliko vjerovnici u

označenom roku ne uplate sredstva na račun sudskog depozita u iznosu od 61.050,00 kuna, smatra se da je skupština donijela odluku da se ne nastavlja ovaj postupak.

Međutim skupština vjerovnika nema ovlast obvezivati prema članku 38.e. SZ2012 stečajne vjerovnike na solidarnu uplatu bilo kakvog iznosa predujma niti na račun stečajnog dužnika niti na sudski depozit suda, niti ima ovlast obvezivati stečajne vjerovnike da učine ili ne učine nešto za korist stečajnog dužnika, ili se čega odreknu ili trpe, a niti sud obrazlaže kojim propisom je predviđeno i/ili imala bi skupština vjerovnika imala takvu ovlast obvezivati druge stečajne vjerovnike slijedom čega je počinjena bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPPa jer je obrazloženje pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12-295 od 07. ožujka 2019. godine u tome dijelu paušalno i nerazumljivo.

5/ Prema članku 102. stavak 2. SZ2012, ako je na zahtjev stečajnog upravitelja ili jednog ili više stečajnih vjerovnika skupština vjerovnika odbila dati odobrenje za pokretanje parnice, odnosno nastavak već pokrenute parnice radi naknade štete, parnicu su ovlašteni pokrenuti, odnosno nastaviti već pokrenutu parnicu stečajni vjerovnici u svoje ime i za svoj račun u roku od osam dana od donošenja odluke skupštine vjerovnika.

Iz prijedloga stečajnog upravitelja za sazivanjem skupštine vjerovnika ad točka 4. dnevnog reda vezano za parnični postupak koji je u tijeku pred Trgovačkim sudom u Varaždinu posl br P-222/13 proizlazi da je riječ o parnici radi naknade štete, pa ukoliko skupština ne bi dala suglasnost, a izreke odluke kako je proglašeno proizlazi da je dana uvjetna suglasnost (*smatra se da je skupština donijela odluku da se ne nastavlja ovaj postupak*) radi čega je pogrešno primijenjeno materijalno pravo jer takva odluka je u suprotnosti sa člankom 102. stavak 2. SZ2012, koji u slučaju da nije dana suglasnost stečajnom upravitelju temeljem svaki od stečajnih vjerovnika je ovlašten preuzeti u svoje ime i za svoj račun u roku od osam dana od donošenja odluke skupštine vjerovnika čemu se protivna strana tuženika prema članku 102. stavak 3. SZ2012 ne može protiviti, međutim iz ovako donesene odluke nejasno je kako bi bilo tko od stečajnih vjerovnika mogao preuzeti parnicu radi naplate skupne štete u svoje ime i svoj račun, jer tko će utvrđivati, je li uplaćen kakav novac u na sudski depozit, te je li ovlašten stečajni upravitelj preuzeti takvu parnicu, ili je pak takva ovlast dana svim drugim stečajnim vjerovnicima – jer sudac u toj parnici koja se preuzima nema takvih ovlasti.

6/ U odnosu na točku 3. kojom se predlaže razrješenje stečajnog upravitelja još jedan puta se ističe da je prema stanju spisa da je

-da je propustio izjaviti žalbu na Rješenje o dosudi Trgovačkog suda u Zagrebu posl br Ovr-240/16 od 21. prosinca 2017. godine koje se provodi povodom Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl br Ovr-3445/10 od 09. studenog 2010. godine određena je po prijedlogu Ovrhovoditelju Raiffeisenbank Austria d.d. ovrha na nekretninama upisanim u zk ul 16815 k.o. Grad Zagreb Općinskog građanskog suda u Zagrebu u vlasništvu Ovršenika Destilerija d.o.o. u stečaju radi nemirenja založnog prava koji se osigurava tražbina iz četiri mjenice sadržaja "U Zagrebu, 06.06.2006.g. Platiti ću za ovu mjenicu po naredbi RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d ZAGREB Podružnica Zagreb, Zagreb, Vukovarska 37b, sjedište osnivača: Zagreb, Petrinjska 59, svotu od EUR = 55.000,00 (slovima pedeset pet tisuća eura) u kunsnoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d ZAGREB Petrinjska 59, važećem na dan dospijeca mjenice. Ova mjenica se podnosi na isplatu najkasnije do 31.12.2014 g. Plaćanje: u Zagrebu kod RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d ZAGREB Podružnica Zagreb, Zagreb, Vukovarska 37b" potpis i pečat Novabela 1995 d.o.o. u stečaju (ranije Novabela 1995 d.o.o.). jer

Wm

- su tamo Ovrhovoditelj Raiffeisenbank Austria d.d. su pravomoćno osporene po Ovršeniku Destilerija d.o.o. u stečaju, Hrvoje Šimić, Maja Šimić, Novabela grupa d.o.o., Aris 2000 d.o.o. te Aris 2000 i partneri k.d. sve tražbine prijavljene u stečajnom postupku nad Novabela 1995 d.o.o. u stečaju što proizlazi iz Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1689/11 od 14. svibnja 2012. godine, Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br Pž-4425/12 od 25. rujna 2012. godine, Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1689/11 od 11 veljače 2013. godine, Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br Pž-2852/13 od 22. prosinca 2013. godine

- tamo Ovrhovoditelj Raiffeisenbank Austria d.d. nije prijavio tražbine u stečajnom postupku Novabela 1995 d.o.o. u stečaju koje proizlaze iz četiri mjenice sadržaja "U Zagrebu, 06.06.2006.g. Platiti ću za ovu mjenicu po naredbi RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d ZAGREB Podružnica Zagreb, Zagreb, Vukovarska 37b, sjedište osnivača: Zagreb, Petrinjska 59, svotu od EUR =55.000,00 (slovima pedeset pet tisuća eura) u kunsjoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d ZAGREB Petrinjska 59, važećem na dan dospijeca mjenice. Ova mjenica se podnosi na isplatu najkasnije do 31.12.2014 g. Plaćanje: u Zagrebu kod RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d ZAGREB Podružnica Zagreb, Zagreb, Vukovarska 37b" potpis i pečat Novabela 1995 d.o.o. u stečaju (ranije Novabela 1995 d.o.o.) koje založno pravo je predmet namirenja iz Rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl br Ovr-3445/10 od 09. studenog 2010. godine što proizlazi iz prijave tražbine Raiffeisenbank Austria d.d. u stečajnom postupku Novabela 1995 d.o.o. u stečaju Trgovačkog suda u Zagrebu kolokvijalno u kojem nema ni „M“ od mjenica⁶

-jer su tamo Ovrhovoditelj Raiffeisenbank Austria d.d. su pravomoćno osporene po Hrvoje Šimić, sve tražbine prijavljene u stečajnom postupku nad Destilerija d.o.o. u stečaju što proizlazi iz Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12 od 20. travnja 2016. godine, Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br Pž-4782/16 od 24. siječnja 2017. godine

-jer su stečajnim vjerovnicima Hrvoje Šimić, Maja Šimić, Novabela grupa d.o.o. te Aris 2000 d.o.o. pravomoćno utvrđenim tražbinama prema ovršeniku DESTILERIJA d.o.o u stečaju što proizlazi iz pravomoćnog Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12 od 27. travnja 2017. godine te su zajedno Hrvoje Šimić, Maja Šimić namirili i sve tražbine tamo ovrhovoditelja Raiffeisenbank Austria d.d., što proizlazi iz sadržaja prijave tražbina Raiffeisenbank Austria d.d., Hrvoje Šimić, Maja Šimić, Novabela grupa d.o.o. te Aris 2000 d.o.o.

-određenje suda iz Rješenja o dosudi Trgovačkog suda u Zagrebu posl br Ovr-240/16 od 21. prosinca 2017. godine da se nekretnina dosuđuju za iznos od 975.000,00 kn za 776,34/10000 dijela nekretnine u AI (jedan) u naravi stambeni objekat u Zagrebu, Bleiweisova br. 27/29 i dvorište površine 143,6 čhv ili 516 m², na kat. čest. br. 5231/22

⁶ stav Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br Pž-4508/03 od 24. listopada 2006. godine: „Polazeći od činjenice da je tužitelj jamčio za naplativost mjenice sud je dužan voditi računa je li imatelj mjenice zadržao mjenična prava ili ne prema mjeničnom dužniku (u konkretnom slučaju trasantu) odnosno jesu li prestale mjenične obveze potpisnika mjenice a time i založno pravo kao sporedno pravo....Ako je imatelj mjenice izgubio mjenična prava uslijed toga što su propuštene radnje propisane radi održanja mjeničnih prava utrnule su mjenične obveze trasanta kao jedinog potpisnika predmetne mjenice. Založno pravo je akcesorno pravo, što znači da prestankom glavne obveze prestaju i sporedna prava sukladno čl. 295. st. 2. ZOO-a. Nije sporno da trasant i dalje odgovara imatelju mjenice ako se neopravdano obogatio i imatelj mjenice može podnijeti građansku tužbu temeljem čl. 85. ZM. Međutim, založni dužnik koji je jamčio za naplativost mjenice prestaje biti založni dužnik imatelju mjenice koji je izgubio mjenična prava.“

povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine kojeg u naravi čini 4- (četvero) sobni stan s nusprostorijama na IV (četvrtom) katu br. 401 (četristo jedan) sa 107,84 čm (sto sedam zarez osamdeset četiri metra četvorna) u planu ozn. indigoplavom bojom a tri petine iznosi 1.137.128,40 kn, od 12.875,50 kn za 22,93/10000 dijela nekretnine u AI (jedan) u naravi stambeni objekat u Zagrebu, Bleiweisova br. 27/29 i dvorište površine 143,6 čhv ili 516 m², na kat. čest. br. 5231/22 povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine koji u naravi čini 1. (jedno) mjesto za ostavljanje motornog vozila u prizemlju, oznake P1 (pe jedan) sa 12,74 čm (dvanaest zarez sedamdeset četiri metra četvorna) u planu označeno iscrtanim obrubom žarko crvenom bojom a tri petine iznosi 15.393,00 kn, od 9.662,00 za 3,96/10000 dijela nekretnine u AI (jedan) u naravi stambeni objekat u Zagrebu, Bleiweisova br. 27/29 i dvorište površine 143,6 čhv ili 516 m², na kat. čest. br. 5231/22 povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine koji u naravi čini spremište u prizemlju br. 9 (devet) sa 1,10 čm u planu označeno dijagonalno šrafirano svijetlo plavom bojom a tri petine iznosi 11.594,40 kn

-je protivno članku 102. stavak 1. i 2. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 – dalje u tekstu OZ2017)

- je dražba - prodaja nekretnine se trebala obaviti elektroničkom javnom dražbom (članak 97. stavak 1. Ovršnog zakona (NN 112/12., 25/13., 93/14. i 55/16) a ovdje se prodaje prodana je temeljem Zaključka Trgovačkog suda u Zagrebu posl br OVR-240/16 od 11. listopada 2017 godine usmenom dražbom

-nije poduzeo radnje u ovršnom postupku Trgovačkog suda u Zagrebu posl br Ovr-240/16 radi zaštite interesa stečajne mase kada je ovršni sudac Zaključkom Trgovačkog suda u Zagrebu posl br Ovr-240/16 od 02. veljače 2018. godine, nakon izrade Rješenja o dosudi Trgovačkog suda u Zagrebu posl br Ovr-240/16 od 21. prosinca 2017. godine produžio rok⁷ za uplatu kupovnine suprotno članku 106. (članak 97. stavak 1. Ovršnog zakona (NN 112/12., 25/13., 93/14. i 55/16) što osobito proizlazi iz isprava dostavljenih uz podnesak zaprimljen pri naslovnom sudu dana 15. veljače 2019. godine.

Dakle sud je počinio bitnu povredu istražnog i oficioznog načela, koji su - već i po samoj naravi stečajnog postupka - u stečajnom postupku naglašeniji nego u parničnom postupku⁸, jer iz

⁷ stav Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br Pž-1301/14 od 25. veljače 2014. godine izneseno je sljedeće pravno stajalište cit: „Prvostupajski je sud odbio žaliteljev prijedlog za produljenje određenog roka za uplatu kupovnine, čemu se ponuditelj usprotivio, iznoseći da će plaćanje kupovnine doista izvršiti, samo u dodatnom roku. Ovo kašnjenje u uplati posljedica je oduženja procedure odobravanja kredita u banci, za koji je izvjesno da će biti odobren. Odredbom čl. 100. OZ-a, propisano je da je kupac dužan položiti u sud ili kod javnoga bilježnika kupovninu u roku određenom u zaključku o prodaji (st. 1.). Ako kupac u određenom roku ne položi kupovninu, sud će rješenjem prodaju oglasiti nevažećom i odrediti novu prodaju, uz uvjete određene za prodaju koja je oglašena nevažećom (st. 2.). Rok za uplatu kupovnine određen je u rješenju o dosudi u skladu s uvjetima prodaje i oni su svim eventualnim ponuditeljima pa i žalitelju, bili dobro poznati u vrijeme održavanja javne dražbe, 11. studenoga 2013. te i u vrijeme odlučivanja o najboljem ponuditelju. Potencijalni kupac dakle, još u vrijeme uplaćivanja jamčevine radi sudjelovanja na javnoj dražbi, mora poznavati sve uvjete prodaje kako bi ocijenio je li u mogućnosti te uvjete ispuniti. Drugim riječima, rok iz odredbe čl. 100. st. 1. OZ-a, dužan je poštivati i žalitelj. Riječ je o roku koji se kad je već jednom odlukom suda određen, više ne može produživati. Posljedice nepoštivanja roka od strane najpovoljnijeg ponuditelja, propisane su odredbom čl. 100. st. 2. OZ-a.“

⁸ Pravno je shvaćanje Ustavnog sud Republike Hrvatske U-III-4963/2008 od 30. ožujka 2011. godine (NN 43/2011) cit. „Prema stajalištu Ustavnog suda, sud prvog stupnja ...je to bio dužan učiniti po pravilima parničnog postupka koja se primjenjuju u postupku pred trgovačkim sudom (usp. članak 6. Stečajnog zakona, točka 5. obrazloženja ove odluke), posebno istražnog i oficioznog načela, koji su - već i po samoj naravi stečajnog postupka - u stečajnom postupku naglašeniji nego u parničnom postupku.“

- Zaključka o prodaji Trgovačkog suda u Zagrebu posl br Ovr-240/16 od 11. listopada 2017. godine⁹ određena je utvrđena je vrijednost - 776.34/10000 dijela nekretnine zk.č.br. 5231/22 stambeni objekt u Zagrebu, Bleiweisova br. 27/29 i dvorište, površine 516 m², povezano sa vlasništvom posebnog dijela stambenog objekta i dvorišta - 4-sobni stan s nusprostorijama na IV, katu br. 401 sa 107,84 m² u planu označeno indigoplavom bojom, upisano u zk.ul.br. 16815, poduložak 41, k.o. Grad Zagreb, pri zk. odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu (dalje u tekstu stan br 401 u Zagrebu Bleiweisova 27) u vlasništvu Destilerija d.o.o. u stečaju iznosi 1.895.214,00 kn te da će se naznačene nekretnine prodati na drugoj javnoj dražbi koja će se održati dana 28. studenog 2017. godine u 10,40 u sobi 39 Trgovačkog suda u Zagrebu te da je kupac obavezan položiti kupovninu u roku od 30 dana nakon ročišta za dražbu (točka 6.g), a ako kupac ne položi kupovninu u tom roku, sud će rješenjem prodaju oglasiti nevažećom i odrediti novu prodaju te iz položenog osiguranja namiriti će se troškovi nove prodaje i naknaditi razlike između kupovnine postignute na prijašnjoj dražbi i novoj dražbi,

➤ što je pak protivno članku 169 i 170. Ovršni zakon (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 – dalje OZ2014), jer sud koji vodi ovršni postupak dužan je Financijskoj agenciji bez odgode dostaviti podatke iz članka 169. stavaka 2. i 3. OZ2014, te je dužan obavijestiti Financijsku agenciju o tome je li predmet ovrhe prodan, odnosno dostaviti joj podatke o vremenu održavanja nove dražbe i novim uvjetima prodaje, a Zaključak o prodaji nije nikada dostavljen Financijskoj agenciji te protivno članku 102. stavak 1. i 2. OZ2014, da se drugoj javnoj dražbi nekretnina se ne može prodati ispod tri petine utvrđene vrijednosti nekretnine, da je dana 28. studenog 2017. godine nekretnine - stan br 401 u Zagrebu Bleiweisova 27 - su prodane po cijeni 975.000,00 što je manje od tri petine koja iznosi 1.137.128,40 kn pa je sud takvu ponudu trebao odbiti

- iz Rješenja o dosudi Trgovačkog suda u Zagrebu posl br Ovr-240/16 od 21. prosinca 2017. godine proizlazi da su dana 28. studenog 2017. godine nekretnine - stan br 401 u Zagrebu Bleiweisova 27 - prodan po cijeni 975.000,00

➤ što je manje od tri petine koja iznosi 1.137.128,40 kn pa je sud takvu ponudu trebao odbiti

- iz Potvrde Trgovačkog suda u Zagrebu posl br Ovr-240/16 od 18. srpnja 2018. godine proizlazi da je kupac Hrvoje Mučnjak je navodno uplatio cjelokupni iznos 975.000,00 kn čime su svi stečajni vjerovnici Ovršenika – stečajnog dužnika Destilerija d.o.o. u stečaju oštećeni za iznos ne manji od 47.618,12 kn koliko iznose zakonske zatezne kamate od na iznos od 965.000,00 kn u razdoblju od 28. prosinca 2017. godine do 13. srpnja 2018. godine jer prema članku 106. stavak 2. OZ2014 određeno je da ako kupac u određenom roku ne položi kupovninu, sud će rješenjem prodaju oglasiti nevažećom i odrediti novu prodaju, uz uvjete određene za prodaju koja je oglašena nevažećom

➤ a ovršni sudac u postupku Trgovačkog suda u Zagrebu Ovr-240/16 nije doneseno rješenje kojim se prodaja određena Rješenjem o dosudi Trgovačkog suda u Zagrebu posl br Ovr-240/16 od 21. prosinca 2017. godine, proglašava nevažećom koje se donosi *ex offio*

Nadalje, prema članku 82. stavak 1. SZ2012, vjerovnici koji na nekom predmetu iz stečajne mase imaju kakvo založno pravo koje nije upisano u javnu knjigu, imaju, u skladu s ovim Zakonom, pravo na odvojeno namirenje svoje tražbine, kamata i troškova iz vrijednosti

⁹ dostavljeno uz prijedlog za sazivanjem skupštine vjerovnika od 15. listopada 2018. godine

založnoga predmeta, a prema članku 83. stavak 1 alineja 3. SZ2012, s razlučnim vjerovnicima koji na nekom predmetu iz stečajne mase imaju kakvo založno pravo koje nije upisano u javnu knjigu, izjednačeni su i vjerovnici koji pravo zadržanja imaju na temelju zakona koje proizlazi iz članka 72. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 – dalje u tekstu ZPP), vjerovnik dospjele tražbine u čijim se rukama nalazi neka dužnikova stvar¹⁰ ima pravo zadržati je dok mu ne bude ispunjena tražbina, a ako je dužnik postao nesposoban za plaćanje, vjerovnik ima pravo zadržanja iako njegova tražbina nije dospjela,

Iz sadržaja prijedloga odluka na izvještajnom ročištu održanom dana 20. travnja 2016. godine, proizlazi da je stečajni upravitelj u smislu članka 173. stavak 6. SZ znao za postojanje razlučnog prava za korist stečajni vjerovnik Hrvoje Šimić koje u posjedu stana br 401 u Zagrebu Bleiweisova 27 prema članku 82. stavak 1. i članka 83. stavak 1 alineja 3. SZ2012 o čemu je netočno sastavio i tablice razlučnih prava nad imovinom stečajnog dužnika Destilerija d.o.o. u stečaju.

Ovo osobito jer čak i da je prodaja stana br 401 u Zagrebu Bleiweisova 27 provedena u zakonitom ovršnom postupku (a nije), prema članku 164a. stavak 2. SZ se namirenje svih stečajnih vjerovnika provodi primjenom pravila prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog postupka, prema članku 81. stavak 2. SZ2012 razlučna prava nisu predmet ispitivanja u stečajnom postupku, a obzirom na tijek parnice Trgovačkog suda u Zagrebu posl br P-3015/16 u kojoj se traži (što je stečajni upravitelj do sada propustio navesti u svim dosadašnjim izvješćima¹¹) Tužitelja Hrvoje Šimić ca Tuženiak Raiffeisenbank Austria d.d. i Destilerija d.o.o. u stečaju dostavljena tužba na očitovanje radi donošenja presude kojom se *utvrđuje se da ne postoji založno pravo RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. Zagreb, Magazinska 69 oib: 53056966535 na nekretninama DESTILERIJA d.o.o. u stečaju ZLATAR BISTRICA*

¹⁰ pravno shvaćanje Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl br Rev 933/00 od 29. siječnja 2002. godine. cit.: „Međutim, zbog pogrešne pravne ocjene činjenično stanje u postupku ostalo je nepotpuno utvrđeno. Pogrešno nižestupanjski sudovi smatraju da se pravo retencije veže samo uz držanje pokretne stvari. Naime, prema odredbi čl. 286. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (‘‘Narodne novine’’, broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 – dalje u tekstu ZOO) vjerovnik dospjelog potraživanja u čijim se rukama nalazi neka dužnikova stvar ima pravo zadržati je dok mu ne bude isplaćeno potraživanje. Kako tom zakonskom odredbom pravo zadržanja nije ograničeno samo na držanje pokretnih stvari, valja zaključiti da se pravo zadržanja može vršiti i uz držanje dužnikove nekretnine. U dosadašnjem postupku propušteno je utvrditi ima li tuženik prema tužiteljima dospjelo potraživanje i njegov iznos, ako ono postoji.”

pravno shvaćanje Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl br 479/04 od 27. travnja 2005 godine cit.: „Naime, za revindikacijsku tužbu nije dovoljno da vlasnik neke stvari zahtijeva od osobe koja tu stvar posjeduje predaju te stvari u posjed, kako je propisano odredbom čl. 161. st. 1. ZVDSP, jer već sljedeće odredbe tog Zakona daju poštenom posjedniku tuđe stvari pravo na prigovore koji zaustavljaju pravo vlasnika na predaju u posjed, kao što su pravo posjednika na posjedovanje stvari (čl. 163. st. 1. i 2. ZVDSP-a), pravo poštenog posjednika na naknadu nužnih i korisnih troškova (čl. 164. st. 2. ZVDSP-a) i pravo na zadržanje stvari (ius retentionis), kako je propisano odredbom čl. 164. st. 2. navedenog Zakona i čl. 286. – 289. Zakona o obveznim odnosima (sada čl. 72 – 75. ZOO-a – nap.a.).

¹¹ pravno shvaćanje u Rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revt 61/04 od 23. prosinca 2004. godine: „Tražiti da se utvrdi postojanje, odnosno ne postojanje nekog pravnog odnosa ili kakvog prava može se tužbom kada je to posebnim propisom predviđeno ili kada tužitelj ima pravni interes da se utvrdi postojanje ili ne postojanje nekog prava ili pravnog odnosa (čl. 187. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku, ‘‘Narodne novine’’, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03)...Tužitelj kao stečajni vjerovnik stečajnog dužnika tuženika pod 2. ima takav pravni interes jer bi u slučaju da se utvrdi ono što tužbom traži kao stečajni vjerovnik imao veće izglede da naplati svoju tražbinu kada imovina stečajnog dužnika ne bi bila opterećena založnim pravom u korist treće osobe, koja temeljem založnog prava ima pravo odvojenog namjerenja kao razlučni vjerovnik (čl. 81. Stečajnog zakona).”

Kolovodvorska 4a oib: 02267491884 koje založno pravo se nalazi upisano na nekretninama na - 776,34/10000 dijela nekretnine u AI (jedan) u naravi stambeni objekat u Zagrebu, Bleiweisova br. 27/29 i dvorište površine 143,6 čhv ili 516 m², na kat. čest. br. 5231/22 povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine kojeg u naravi čini 4- (četvero) sobni stan s nusprostorijama na IV (četvrtom) katu br. 401 (četristo jedan) sa 107,84 čm (sto sedam zarez osamdeset četiri metra četvorna) u planu ozn. indigoplavom bojom; 3,96/10000 dijela nekretnine u AI (jedan) u naravi stambeni objekat u Zagrebu, Bleiweisova br. 27/29 i dvorište površine 143,6 čhv ili 516 m², na kat. čest. br. 5231/22 povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine koji u naravi čini spremište u prizemlju br. 9 (devet) sa 1,10 čm u planu označeno dijagonalno šrafirano svijetlo plavom bojom; 22,93/10000 dijela nekretnine u AI (jedan) u naravi stambeni objekat u Zagrebu, Bleiweisova br. 27/29 i dvorište površine 143,6 čhv ili 516 m², na kat. čest. br. 5231/22 povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine koji u naravi čini 1. (jedno) mjesto za ostavljanje motornog vozila u prizemlju, oznake P1 (pe jedan) sa 12,74 čm (dvanaest zarez sedamdeset četiri metra četvorna) u planu označeno iscrtanim obrubom žarko crvenom bojom; sve upisano u zk ul 16815 k.o. Grad Zagreb Općinskog građanskog suda u Zagrebu uknjiženog pod Z-40078/06 ispravljeno Z-42522/06 Općinskog građanskog suda u Zagrebu u iznosu od 220.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti, obračunato po prodajnom tečaju Banke važećem na dan dospijeca mjenica, s zakonskom zateznom kamatom od 15 % godišnje, promjenjiva i ostale uvjete iz Sporazuma što je RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. Zagreb, Magazinska 69 oib: 53056966535 dužna te upis zabilježbe tog spora Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod posl br Z-55283/2016, u svezi članka 122. stavak 2.¹² OZ2017, te postupanja sa unovčenim iznosu prema članku 121. stavak 1. OZ2017.¹³

Stoga je u cijelosti paušalno i nerazumljivo obrazloženje Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-1135/12-295 od 07. ožujka 2019. godine, da bi bilo protivno **zajedničkim interesima svih stečajnih vjerovnika Destilerija d.o.o. u stečaju** (pogotovo onih koji nisu različni vjerovnici) bilo tražiti razrješenje stečajnog upravitelja jer on tako i onako odgovara za štetu svim vjerovnicima slijedom čega je počinjena bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP.

Žalitelji - stečajni vjerovnici:

Maja Šimić po punomoćniku Hrvoje Šimić

Hrvoje Šimić

NOVABELA GRUPA d.o.o. Zagreb,
zastupana po direktoru Hrvoju Šimiću

U Zagrebu 19. ožujka 2019.godine

¹² kojim je određeno da tražbina za koju je u zemljišnoj knjizi upisana zabilježba spora radi brisanja založnog prava ili zabilježba o drugom sporu namiruje se na način na koji se namiruje tražbina uz raskidni uvjet

¹³ kojim je određeno da se iznos uvjetne tražbine koja je osigurana založnim pravom izdvojiti će se i staviti u sudski, odnosno javnobilježnički polog i isplatiti kad se odgovorni uvjet ispuni ili kad bude sigurno da se raskidni uvjet neće ispuniti